

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.831 van 17 juni 1997
in de zaak A. 47.722/X-755.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de Minister van Pensioenen,
2. de Minister van Justitie, thans de
Minister van Ambtenarenzaken

tegen :

Theodorus VENKEN,
wonende te HAACHT,
Wespelaarsesteenweg 46.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 23 juli 1992 werd ingediend namens de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Pensioenen en door de Minister van Justitie, door hun raadsman L. VAN HELSHOECHT, advocaat te Brussel, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 24 maart 1992 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen inzake Theodorus VENKEN, beslissing die werd aangezegd aan de Administratie der Pensioenen op 2 juni 1992;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 10 september 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. JOYE die, loco Advocaat L. VAN HELSHOECHT verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Theodorus VENKEN, gewapende weerstander van de oorlog 1940-1945, heeft ingevolge zijn hechtenis te Hasselt van 16 maart 1943 tot 4 juni 1943 het statuut van politieke gevangene.

1.2. Op 13 juli 1977 vraagt hij onder meer wegens artrose en astenie een invaliditeitspensioen aan.

1.3. In het protocol van 3 maart 1978 aanvaardt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst voor de artrose een invaliditeit van 20 percent, artikel 903, aanrekenbaar aan de politieke gevangenschap, maar stelt geen meetbare sekwellen van astenie vast.

1.4. Bij beslissing van 7 november 1978 verwerpt de commissie voor vergoedingspensioenen de pensioen-aanvraag "bij gebrek aan een nauwkeurige schriftelijke medische vaststelling ten gepasten tijde na de gevangenschap te Hasselt van 16 maart 1943 tot 4 juni 1943 en aan stellige bewijzen van een continuïteit van medische zorgen sindsdien".

1.5. Ingevolge het beroep van belanghebbende wordt het dossier voorgelegd aan het medisch beroepscollege voor politieke gevangenen. Dit college besluit op 8 mei 1980 wat de astenie betreft : "op heden niet aanwezig, niet aanrekenbaar 0 t.h.".

1.6. Op 4 november 1980 bevestigt de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen de beroepen beslissing op grond van de overweging dat ze zich aansluit bij de conclusie van de beroepskamer voor politieke gevangenen.

1.7. Betrokkene verzoekt op 27 augustus 1991 "om een invaliditeitspensioen ingevolge zijn politieke gevangenschap wegens 1° astenie - art. 904 en 2° artrose - art. 903". Deze aanvraag wordt gestaafd eensdeels met een attest waarin Dr. W. VAN DEN BROEK verklaart hem te verzorgen wegens artrose en astenie en anderdeels met een afschrift van het brevet dat hem het Kruis van Politieke Gevangene 1940-1945 verleent.

1.8. De commissaris-verslaggever adviseert de aanvraag om herziening af te wijzen omdat er geen enkel nieuw gegeven wordt aangebracht dat ertoe kan leiden de eerdere beslissing te herzien.

1.9. Op de zitting van 24 maart 1992 van de beroepscommissie legt een gevolmachtigde van de appellant een nota neer waarin hij verklaart niet akkoord te

gaan met het advies van de commissaris-verslaggever. Betoogd wordt dat het verzoek van 27 augustus 1991 geen aanvraag wegens vergissing (artikel 40) is, maar een aanvraag wegens verergering van artikel 904 - astenie en een nieuwe aanvraag voor artrose - artikel 903.

1.10. Op 24 maart 1992 verklaart de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen de herzieningsaanvraag ontvankelijk en gegrond, beslist dat de astenie en de artrose onder de toepassing van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen vallen en verzendt de zaak voor een onderzoek over de medische punten naar de GGDB, het beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Deze beslissing wordt in het bijzonder verslag als volgt verantwoord :

"Aangezien in principe door de eerste beslissing van de commissie een verkeerde toepassing werd gedaan van het 15de deel, dat inderdaad, betrokkene recht heeft om een vergoedingspensioen aan te vragen; dat, omtrent de grond van de zaak een onderzoek over de medische punten van de zaak ingesteld dient te worden door de G.G.D.B.".

1.11. Het is van deze beslissing dat thans de vernietiging wordt gevorderd;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekende partij o.m. aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 40 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, doordat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen de afwijzende beslissing van 4 november 1980 herziet ervan uitgaande dat "in principe door deze beslissing een verkeerde toepassing werd gedaan van het 15de deel (van de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit)", terwijl

artikel 40 de herziening toelaat ingeval nieuwe gegevens worden aangevoerd of wanneer een materiële vergissing omtrent de feitelijke toedracht van de zaak wordt aangetoond, zodat een vergissing in rechte geen grond kan zijn voor de in artikel 40 bedoelde vergissing;

2.2. Overwegende dat verweerder van zijn kant stelt dat zijn aanvraag van 27 augustus 1991 geen aanvraag om herziening op grond van artikel 40 was, maar wel een aanvraag om herziening wegens verergering (artikel 37);

2.3. Overwegende dat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen bij haar beslissing van 4 november 1980 de pensioenaanvraag wegens astenie en artrose bij gebrek aan oorsprongsbewijzen had verworpen; dat alleen een nieuw gegeven of een objectief vast te stellen vergissing de enige twee gronden zijn die tot herziening van deze beslissing kunnen leiden; dat een herziening wegens verergering enkel mogelijk is voor de kwalen waarvan de aanrekenbaarheid door de bevoegde commissies werd aangenomen, wat niet het geval was voor de artrose en de astenie; dat de verweerder dan ook ten onrechte opwerpt dat de beslissing van 4 november 1980 voor herziening wegens verergering in aanmerking kwam;

2.4. Overwegende dat artikel 40 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen bepaalt dat de beslissingen herzien kunnen worden wanneer vastgesteld wordt dat de eerste beslissing op een vergissing berust; dat zulks betekent dat uitsluitend een objectieve vergissing, namelijk een vergissing omtrent de feitelijke toedracht van de zaak, met uitsluiting van juridische vergissingen in aanmerking komt;

2.5. Overwegende dat de beroepscommissie in de bestreden beslissing van oordeel is dat er grond is tot herziening van haar eerste beslissing omdat hierin "een verkeerde toepassing werd gedaan van het 15de deel" - bedoeld wordt van Deel XV Concentratiekamppathologie van de Officiële Belgische Schaal ter Bepaling van de Invaliditeiten; dat de commissie van beroep aldus vaststelt dat de in aanmerking genomen vergissing bestaat in een verkeerde toepassing van de O.B.S.I., wat een dwaling omtrent het recht is, dwaling die geen aanleiding tot herziening kan zijn; dat het middel gegrond is;

2.6. Overwegende dat in de aanvraag van 27 augustus 1991 van verweerder en de bij deze aanvraag gevoegde stukken - het attest van Dr. VAN DEN BROEK en het brevet van politieke gevangene - geen nieuwe gegevens werden aangevoerd die tot een herziening kunnen leiden en evenmin aangetoond werd dat in de eerste beslissing een vergissing was begaan; dat verweerders verzoekschrift van 27 augustus 1991 derhalve niet tot een herziening van de beslissing van 4 november 1991 kan leiden; dat wijl de beroepscommissie de herzieningsaanvraag onontvankelijk moet verklaren, er geen grond is tot verwijzing van de zaak naar de anders samengestelde commissie van beroep,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 24 maart 1992 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen inzake Theodorus VENKEN.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.